

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-7/2026-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Marijani Jurenec kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Nataše Štibić, OIB: 50660472840, Koprivnička ulica 9, Sokolovac, zastupane po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda mr. sc. Dušanka Kuharić, Dejan Kuharić i Melita Kuharić, iz Ludbrega, Pisarnica Koprivnica, protiv tuženika Hrvatske poštanske banke d.d., OIB: 87939104217, Jurišićeva ulica 4, Zagreb, zastupane po punomoćniku odvjetniku Jurici Barbarić, iz Vinkovaca, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 12. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, na ročištu radi objave i uručenja odluke, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje u tekstu ZPP), 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 6.1. Ugovora o kreditu broj: 708125, koji je sklopljen 23. kolovoza 2006. te potvrđen po Javnom bilježniku Marini Ostović, Koprivnica, Antuna Nemčića 4a, pod poslovnim brojem: OU-870/06-1 dana 24. kolovoza 2006., između tužiteljice Nataše Štibić, Koprivnička 9, Sokolovac, OIB: 50660472840 i Hrvatske poštanske banke d.d., Jurišićeva 4, Zagreb, OIB: 87939104217 (ranije Nova hrvatska banka d.d., Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, Sberbank d.d., Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427278595 i Volksbank d.d., Zagreb, Varšavska 9) u dijelu u kojem glasi „Jednokratno 1,10% (slovima: jedancijelijjedanposto) od iznosa kredita, minimalno kn 500,00 (kn petsto) naplaćuje se neposredno prije isplate“, te navedena odredba u tome dijelu ne proizvodi pravne učinke za ugovorne strane.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., Jurišićeva 4, Zagreb, OIB: 87939104217, da isplati tužiteljici Nataši Štibić, Koprivnička 9, Sokolovac, OIB: 50660472840, iznos od 152,11 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. kolovoza 2006. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 01. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 01. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih

poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do plaćanja, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., Jurišićeva 4, Zagreb, OIB: 87939104217, da tužiteljici Nataši Štibić, Koprivnička 9, Sokolovac, OIB: 50660472840, naknadi trošak ovoga parničnog postupka u iznosu od 1.079,65 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana objave ove presude 18. lipnja 2026., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

IV. Odbija se u cijelosti kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da vrijednost premeta spora iznosi 1.327,37 EUR-a.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 8. siječnja 2026. podnijela tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti čl. 6.1. Ugovora o kreditu broj: 708125 sklopljenog dana 23. kolovoza 2003. godine između tužiteljice kao korisnika kredita i prednika tuženika Volksbank d.d. Zagreb u dijelu koji se odnosi na naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita te radi isplate novčanog iznosa od 152,11 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 30. kolovoza 2006. do isplate, a za koji iznos tužiteljica tvrdi da ga je tuženik stekao ugovaranjem navedene nepoštene ugovorne odredbi tj. bez osnova.

1.1. U tužbi se navodi da je predmetnim Ugovorom, koji je javnobilježnički solemniziran pod brojem OU-870/06-1 dana 24. kolovoza 2006. od strane javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice, tužiteljica podigla kredit u iznosu od

22.555,00 CHF na rok otplate 84 mjeseca, s promjenjivom kamatom od 5,10%, uz valutnu klauzulu.

1.2. Navodi se da je čl. 6.1. Ugovora o kreditu ugovorena naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita i to jednokratna 1,10% od iznosa kredita, a naplaćuje se neposredno prije isplate. Tužiteljica navodi da je takva ugovorna odredba ništetna s obzirom da u Ugovoru, kao ni tijekom ugovaranja, nije navedeno i pojašnjeno na što se konkretno takva naknada odnosi, a ugovorna odredba je ništetna i iz razloga jer se o toj odredbi nije pregovaralo već je ponuđena potrošaču po principu "uzmi ili ostavi", a uzrokovala je neravnotežu prava i obveza na štetu potrošača. Tužiteljica navodi da nikakve posebne usluge u biti ne postoje, već banka općenito ima službenike za ugovaranje kredita na redovnim plaćama koji redovno rade pa ne postoji ni posebni trošak obrade kredita. Tužiteljica se poziva na odredbe Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora. Navodi da je tuženik ugovor o kreditu sastavio na standardiziranom, unaprijed pripremljenom obrascu i nije bilo pregovaranja o pojedinačnim odredbama Ugovora niti je tužiteljica mogla utjecati na odredbu o visini naknade. Tužiteljica se poziva na odredbe čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. te na odredbe Zakona o obveznim odnosima. Navodi da je predmetna ugovorna odredba samo naizgled jasna i razumljiva i naizgled jasno određena u dijelu visine naknade, no odredba nije u cijelosti jasna jer nije jasno i određeno navedeno na što se troškovi odnose, a nelogično je da njihova visina ovisi o visini iznosa kredita pa se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi kojom su tužitelji nametnute obveze plaćanje naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita u nerazmjerno visokom iznosu.

1.3. Tužiteljica navodi da joj je predmetna naknada naplaćena 29. kolovoza 2006. u iznosu od 1.146.09 kn, što danas iznosi 152,11 eura po fiksnom tečaju konverzije od 7,53450 kn za 1,00 euro, kako to proizlazi iz prometa po računu. Navodi da je tuženik navedeni novčani iznos stekao nezakonito, bez pravne osnove, a kao nepošteni stjecatelj uz utuženi iznos dužan je platiti tužiteljici i zateznu kamatu od dana stjecanja.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prije svega istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda. Pravomoćnim rješenjem od 25. ožujka 2026. sud je odbio kao neosnovan tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda za suđenje u ovoj pravnoj stvari.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta koju je tužiteljica u tužbi naznačila u iznosu od 1.327,37 eura. Navodi da vrijednost predmeta spora mora odgovarati samo kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu te da se radi o jednom zahtjevu koji ima dvije komponente, jednu deklaratornu i jednu kondemnatornu, a deklaratorna je nužna pretpostavka za kondemnatornu presudu. Predlaže da se vrijednost predmeta spora odredi prema kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva.

3.1. Tužiteljica je navela da je vrijednost predmeta spora određena sukladno odredbama čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama koje su *lex specialis* u pogledu određivanja visine predmeta spora te odredbi čl. 40. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

3.2. Sud je primjenom odredbi čl. 40. st. 3. ZPP-a, u svezi s odredbama čl. 35. st. 1. i čl. 37. ZPP-a utvrdio da vrijednost predmeta spora iznosi 1.327,37 eura.

3.3. U konkretnom slučaju tužiteljica deklaratornim tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe čl. 4. st. 1. Ugovora o kreditu pa bi primjenom odredbe čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18 i 51/23) za taj dio tužbenog zahtjeva vrijednost predmeta spora iznosila 1.327,22 eura, a uz deklaratorni tužbeni zahtjev tužiteljica je postavila i kondemnatorni tužbeni zahtjev kojim od tuženika traži isplatu iznosa od 152,11 eura pa prema ocjeni suda tužiteljica nije u tužbi previsoko naznačila vrijednost predmeta spora.

3.4. Sud smatra da tužiteljica u konkretnom slučaju ima pravni interes postaviti i deklaratorni tužbeni zahtjev radi utvrđenja ništetnosti citirane ugovorne odredbe te navedeno proizlazi i iz činjenice da je tuženik istaknuo prigovor zastare tužiteljčine novčane tražbine, a zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojoj je stranka dužna vratiti ono što je primila na temelju ništetnog ugovora odnosno kao posljedicu utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost ugovora odnosno pojedine ugovorne odredbe.

3.5. Stoga prema ocjeni suda u konkretnom slučaju tužiteljica nije previsoko naznačila vrijednost predmeta spora koja je u tužbi naznačena u iznosu od 1.327,37 eura.

4. Tuženik je u odgovoru na tužbu predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4.1. Tuženik prigovara zastari utuženog iznosa s osnova stjecanja bez osnove. Navodi da je opći zastarni rok 5 godina od dana stjecanja odnosno dana kad je tuženik stekao uplatu od strane tužitelja pa je nastupila zastara utužene tražbine.

4.2. Tuženik navodi da je predmetna ugovorna odredba sastavni dio Ugovora o kreditu i u njemu izričito navedena na vidljivom mjestu bez ikakvih dodatnih uvjeta predviđenih posebnim odredbama koji bi bili napisani manjim slovima ili uključeni u fusnotu. Navodi da je tužitelj u svakom trenutku bio slobodan pregovarati s tuženikom oko plaćanja naknade. Tuženik navodi da su ugovori o potrošačkom kreditu prilagođeni i individualnim okolnostima korisnika pa se između različitih korisnika kredita razlikuju po ključnim faktorima kao što su kamatna stopa, iznos glavnice, rok vraćanja i drugi uvjeti. Navodi da je o naknadi za administraciju i obradu kredita bilo pregovaranja te da je tužitelj imao mogućnost odabrati neki drugi model kredita koji je bio dostupan na tržištu u to vrijeme. Tuženik navodi da je tužitelj bio upoznat s obvezom plaćanja ulazne naknade i točno određenim iznosom koji mora podmiriti. Navodi da se ne radi o prikrivenim odredbama već o izričitim jasno vidljivim i konkretno (u postotku) definiranim uvjetima.

4.3. Tuženik navodi da nema zakonskog uporišta u tada primjenjivim propisima da je nedopuštena ugovorna odredba prema kojoj tuženik ima pravo na naknadu za obradu ugovora o kreditu.

5. Tijekom dokaznog postupka saslušana je tužiteljica kao stranka u svrhu dokazivanja, pročitane su priložene isprave: Ugovor o kreditu broj 708125 sklopljen između kreditora Volksbank d.d. Zagreb i korisnika kredita Nataše Štibić od 23. kolovoza 2006. (str. 7-12) s prilogom (str. 13-14), Informativni otplatni plan po kreditu (str. 15-16), prometna kartica po kreditu broj 708125 (str. 17-25), prilozi tužiteljice (str. 26), izjava tužiteljice (str. 27-28), prometi po računu (str. 29-36), podatke o poslovnom subjektu u sudskom registru (str. 37-41), djelomični povijesni izvadak iz sudskog registra (str. 42-50), izvršen je uvid u priloge tuženika (str. 61-121) i uvid u priloge tužiteljice (str. 133-165).

6. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

7. Sud je u ovom postupku utvrđivao činjenice koje su stranke iznijele do zaključenja prethodnog postupka i izvodio dokaze koje su stranke predložile, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 7. i čl. 219. ZPP-a.

8. Nesporno je utvrđeno da je između Volksbank d.d. Zagreb kao kreditora i tužiteljice kao korisnika kredita sklopljen Ugovor o kreditu broj 708125 dana 23. kolovoza 2006., solemniziran po javnom bilježniku Marini Ostović pod brojem OU-870/06-1 dana 24. kolovoza 2006..

9. Između stranaka nije bilo sporno da je tuženik pravni slijednik Volksbank d.d. Zagreb.

10. Sporna je osnova tužbenog zahtjeva. Također je između stranaka sporno je li nastupila zastara tužiteljčine tražbine.

11. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva.

11.1. Tuženik je u podnesku od 11. svibnja 2026. izričito naveo da je sporna osnova tužbenog zahtjeva, no visina nije sporna.

12. Čitanjem predmetnog Ugovora o kreditu broj 708125 od 23. kolovoza 2006. utvrđeno je da je kreditor odobrio i stavio na raspolaganje tužiteljici, kao korisniku kredita, kredit u iznosu od 22.555,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan isplate. Iz Ugovora o kreditu proizlazi da su stranke čl. 2. ugovorile redovnu kamatu 5,10% godišnje, promjenjivu, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora, efektivnom kamatnom stopom od 6,34% i interkalarnom kamatom, a iz čl. 4. Ugovora proizlazi da se kredit ugovara u valuti, a isplaćuje u kunskoj protuvrijednosti te je čl. 5. Ugovora ugovoren rok otplate 84 mjeseca.

13. Odredbom čl. 6.1. Ugovora o kreditu ugovorena je naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita i to jednokratno 1,10% od iznosa kredita, minimalno 500,00 kn, koja se naplaćuje neposredno prije isplate kredita.

14. Tužiteljica tužbom traži utvrđenje ništetnosti navedene ugovorne odredbe.

15. Odredbom čl. 322. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) propisano je da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

16. Prema odredbi čl. 327. st. 1. ZOO-a na ništetnost se može pozivati svaka zainteresirana osoba, a u konkretnom slučaju tužiteljica ima pravni interes uz podnošenje predmetne tužbe radi utvrđenja ništetnosti ugovora, jer, kako je to naprijed navedeno, tužiteljica kondemnatornim tužbenim zahtjevom traži da joj

tuženik isplati novčani iznos koji je stekao na temelju predmetne nišetne ugovorne odredbe, a tuženik je istaknuo prigovor zastare te u slučaju takvog restitucijskog zahtjeva zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena nišetnost ugovora odnosno ugovorne odredbe.

17. Sud je utvrdio da u konkretnom slučaju tužiteljica ima status potrošača.

17.1. Iz čl. 3. Ugovora o kreditu proizlazi da je namjena kredita kupnja vozila, a iz iskaza tužiteljice proizlazi da je Ugovor sklopila radi kupnje vozila u Auto centru Krivak, a vozilo joj je bilo potrebno za osobne potrebe te nije bila vlasnica obrta ni trgovačkog društva u vrijeme sklapanja Ugovora, a vozilo koje je kupljeno kreditom nije korišteno za poslovne potrebe niti ga je iznajmljivala.

17.2. Zaštita od nepoštenih ugovornih uvjeta kako je postavlja Direktiva 93/13 ne dozvoljava razlikovanje potrošača po kriteriju nužnosti sklapanja ugovora i dok god fizička osoba sklapa s trgovcem ugovor koji izlazi iz okvira njezine poslovne djelatnosti riječ je o potrošačkom ugovoru, a gospodarska svrha ugovora nije odlučna.

17.3. Prema utvrđenju suda tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi tužiteljica predmetni Ugovor o kreditu sklopila u okviru svoje poslovne djelatnosti niti da kredit nije iskorišten u skladu s ugovorenom namjenom.

18. Sud je na temelju provedenih dokaza utvrdio da je kredit otplaćen u cijelosti.

18.1. Prema praksi Europskog suda za pojam "potrošača" nije odlučno što je potrošački ugovor prestao pa korisnici kredita koji su otplatili kredit, redovno ili prijevremeno, i koji traže povrat plaćenog na temelju pravila o stjecanju bez osnove (jer su plaćanja učinjena na temelju nepoštenih ugovornih odredbi) zadržavaju svojstvo potrošača iako je ugovor prestao.

19. Predmetni Ugovor o kreditu sklopljen je 23. kolovoza 2006. pa se na pitanje nišetnosti primjenjuju i odredbe Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 96/03, dalje: ZPP/03), kojim je u čl. 81. propisano da se nepoštenom ugovornom odredbom smatra ona o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema odredbama ZPP-a, dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača. Načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su sudionici obveznih odnosa dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana, pritom vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa. Prema odredbi čl. 83. ZPP-a prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav proizvoda ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

20. Tužiteljica tvrdi da je predmetna ugovorna odredba nišetna jer se o njoj nije pojedinačno pregovaralo niti je tužiteljica imala kakav utjecaj na njezin sadržaj već je ta ugovorna odredba sadržana u standardiziranom unaprijed pripremljenom obrascu, a naknada je određena jednostranom odlukom tuženika te je ista suprotna načelu savjesnosti i poštenja. Također tužiteljica tvrdi da joj tuženik nije dao sve potrebne informacije vezane uz predmetnu ugovornu odredbu prije sklapanja ugovora niti joj je pojasnio na što se konkretno takva naknada odnosi, a nelogično je da njezina visina

ovisi o visini iznosa kredita te se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi kojom su tužiteljici nametnute obveze plaćanja naknade u nerazmjerno visokom iznosu.

21. Tuženik tvrdi da je predmetna ugovorna odredba lako uočljiva te da je tužiteljica mogla pregovarati oko plaćanja naknade te je tužiteljica mogla odabrati neki drugi model kredita koji je bio dostupan na tržištu, a tužiteljica je bila upoznata s obvezom plaćanja naknade za obradu kredita i iznosom koji mora podmiriti.

22. Iz uvjerljivog iskaza tužiteljice proizlazi da je iz Auto centra Krivak upućena sklopiti Ugovor o kreditu isključivo s Volksbankom, a u banci joj je rečeno da joj mogu odobriti ugovor o kreditu uz valutnu klauzulu u CHF s tim da je preduvjet za odobrenje kredita plaćanje naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita te o pojedinim ugovornim odredbama tužiteljica nije mogla pregovarati, a kad je željela pregovarati o spornoj ugovornoj odredbi o plaćanju naknade u banci je dobila odgovor da ugovor može sklopiti samo uz plaćanje te naknade i da je naknada kakva jest odnosno da se o tome ne može pregovarati i tu nema promjena, a nije joj obrazloženo na temelju čega je izračunata visina naknade ni što takva naknada stvarno obuhvaća. Tužiteljica je navela da je Ugovor o kreditu sastavila banka, a tužiteljici prethodno nisu predložene brošure vezne uz odobravanje i sklapanje takvih ugovora te ni javni bilježnik nije tužiteljici pojasnio ugovorne odredbe vezane uz predmetnu naknadu, no tužiteljica je pristala sklopiti Ugovor jer joj je vozilo bilo potrebno radi putovanja na posao.

23. Sud je na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza utvrdio da je ugovorna odredba o naplati naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita sadržana u predmetnom Ugovoru o kreditu neodređena i nepoštena te da se o njoj nije pregovaralo niti se je moglo pregovarati jer je ista sastavljena unaprijed u tipskom ugovoru.

23.1. Sud je na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza utvrdio da je ugovorna odredba o naplati naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita sadržana u predmetnom Ugovoru o kreditu nepoštena jer se o njoj nije pojedinačno pregovaralo niti se je moglo pregovarati s obzirom da je ista sastavljena na unaprijed pripremljenom obrascu od strane banke i ponuđena tužiteljici kao potrošaču po principu "uzmi ili ostavi", te tužiteljica nije imala utjecaj na njezin sadržaj, a ta je ugovorna odredba uzrokovala znatnu neravnotežu prava i obveza na štetu tužiteljice kao potrošača. Sud je utvrdio da je položaj tužiteljice prilikom sklapanja Ugovora o kreditu u tom smislu bio slabiji, jer je tužiteljica, koji je po zanimanju dr. veterinarske medicine, pristupila sklapanju tog pravnog posla bez potrebnog znanja o financijsko bankarskom aspektu navedene ugovorne odredbe te je tuženik iskoristio nestručnost tužiteljice na način da je u unaprijed formulirani standardni ugovor unio navedenu ugovornu odredbu na koju tužiteljica nije mogla utjecati pa je tuženik prilikom sklapanja Ugovora postupio protivno načelu savjesnosti i poštenja. Navedena ugovorna odredba je samo naizgled jasna i određena, no nije dovoljno da je ugovorna odredba samo gramatički razumljiva, već bi potrošaču iz te ugovorne odredbe trebali biti jasni ekonomski razlozi koji se nalaze u pozadini primjene te odredbe kako bi na temelju točnih i razumljivih kriterija mogao procijeniti ekonomske posljedice koje iz te odredbe proizlaze.

24. S obzirom da je odredba čl. 6.1. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena isplata naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita protivna prisilnim propisima, jer je Banka tužiteljici kao potrošaču nametnula ugovorne odredbe koje ju stavljaju u neravnopravni položaj u odnosu na banku i koje prouzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača, što je suprotno načelu savjesnosti i poštenja, sud je primjenom citiranih zakonskih odredbi utvrdio da je navedena ugovorna odredba nepoštena i prema tome ništetna.

24.1. Stoga je presuđeno kao u točki I. izreke presude.

25. Tužiteljica tužbom traži povrat iznosa plaćenog zbog citirane ništetne ugovorne odredbe.

26. Tuženik nije osporavao visinu tužbenog zahtjeva kao ni činjenicu da je naknada naplaćena 29. kolovoza 2006.. Tuženik ne osporava ni tečaj po kojem je tužiteljica izvršila izračun. Tuženik je u podnesku od 11. svibnja 2026. izričito naveo da visina tužbenog zahtjeva nije sporna.

27. Budući da je sud utvrdio da je ništetna citirana ugovorna odredba čl. 6.1. Ugovora o kreditu, proizlazi da tužiteljica kao potrošač osnovano od tuženika potražuje povrat iznosa koji je tuženik primio na temelju navedenog nišetnog dijela ugovora, sukladno odredbi čl. 1111. ZOO-a.

28. Tuženik je istaknuo prigovor zastare za cjelokupnu tražbinu tužiteljice.

29. U konkretnom slučaju primjenjuje se opći zastarni rok od pet godina propisan odredbom čl. 225. ZOO-a.

30. Sud je utvrdio da u konkretnom slučaju tuženikov prigovor zastare nije osnovan. 30.1. U konkretnom slučaju ništetnost predmetne ugovorne odredbe utvrđena je ovom presudom pa neosnovano tuženik smatra da zastara teče od dana naplate naknade.

30.2. U konkretnom slučaju radi se o restitucijskom zahtjevu na temelju odredbe čl. 323. st. 1. ZOO-a pa zastara počinje teći od dana pravomoćnosti odluke kojom je utvrđena ništetnost predmetne ugovorne odredbe.

30.3. I prema pravnom stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom na sjednici Građanskog odjela 30. siječnja 2020. zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

30.4. S obzirom da tužiteljica predmetnom tužbom traži utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe zbog koje traži isplatu od tuženika, zastara će početi teći tek od dana pravomoćnosti ove presude kojom je utvrđena ništetnost predmetne ugovorne odredbe.

31. Budući da je nesporno da je tuženik 29. kolovoza 2006. tužiteljici naplatio jednokratnu naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita u iznosu od 152,11

eura, kako je to naprijed obrazloženo, naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 152,11 eura, primjenom odredbi čl. 323. i čl. 1111. ZOO-a.

32. Tužiteljica u konkretnom slučaju ima pravo na zateznu kamatu na glavni dug primjenom odredbe čl. 1115. ZOO-a od dana 30. kolovoza 2006. pa do isplate, jer je tuženik nesavjesni stjecatelj s obzirom da je tuženik u konkretnom slučaju tužiteljici kao potrošaču nametnuo predmetnu ugovornu odredbu bez mogućnosti pregovaranja. Kamata je dosuđena po stopi propisanoj odredbama čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

33. Iz obrazloženih razloga presuđeno je kao u točki II. izreke presude.

34. Obje stranke zatražile su naknadu parničnih troškova.

35. Parnični troškovi tužiteljice utvrđeni su u iznosu od 1.079,65 eura, prema priloženom troškovniku (str. 178) i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23), a obuhvaćaju nagradu punomoćniku odvjetniku tužiteljice za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7. točka 1.), a sastav podneska od 17. veljače 2026. kojim se tužiteljica očitovala na navode iz odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1.), za zastupanje na ročištima 16. ožujka 2026. i 12. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9. točka 1.), PDV u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 46.) te sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 26,55 eura i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 53,10 eura.

36. Sud je o troškovima postupka odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a te je naložio tuženiku da tužiteljici naknadi parnične troškove u cijelosti.

37. Na dosuđeni iznos parničnih troškova tužiteljici je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude do isplate, primjenom odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

38. Iz obrazloženih razloga odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

39. Budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela u postupku, odbijen je u cijelosti kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a te je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

U Koprivnici, 18. lipnja 2026.

Sutkinja
Marijana Jurenec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja pisanog opravka odluke.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Dejan Kuharić, Koprivnica
2. Odvjetnik Jurica Barbarić, Vinkovci

Broj zapisa: **9-30889-9c9d2**

Kontrolni broj: **0e692-21a2a-3c3fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marijana Jurenec, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.